

Epistola 1 Ioan (0)

Introducere

Scrierile apostolului Ioan au avut întotdeauna o atracție deosebită pentru poporul Domnului. Această atracție se datorează probabil faptului că ele se adresează în primul rând familiei lui Dumnezeu.

Dacă tu ești în căutarea adevărului despre Împărăția lui Dumnezeu în starea sa actuală - zilele tainice ale Împărăției - îl vei găsi în epistolele lui Petru, Iacov și Iuda. Dacă ești în căutarea adevărului despre Biserica lui Dumnezeu - trupul lui Hristos, care este format de Duhul Sfânt în timpul prezent al harului - îl vei găsi în scrierile apostolului Pavel. Dar dacă ești în căutarea adevărului despre familia lui Dumnezeu - credincioșii care au fost născuți din nou în familia divină - atunci îl veți găsi mai ales în scrierile apostolului Ioan. Dar, prin aceasta nu vreau să spun că vreunul dintre aceste pasaje din Scriptură se limitează la subiectele menționate. În timp ce Petru este preocupat în primul rând de Împărăția lui Dumnezeu, el vorbește, de asemenea, despre Adunare (Biserică) și despre familia lui Dumnezeu. Pavel se preocupă într-adevăr în primul rând cu Biserica, dar el vorbește și despre Împărăția lui Dumnezeu și despre familie. Și în timp ce Ioan se preocupă în primul rând de familia lui Dumnezeu, el are de asemenea ceva de spus și despre Biserică și despre Împărăția lui Dumnezeu. Dar, după cum s-a amintit deja: Dumnezeu a dat fiecăruia dintre acești scriitori ai Noului Testament o însărcinare specială.

Scrierile lui Ioan au fost ultimele scrieri, pe care Duhul lui Dumnezeu le-a dat pentru edificarea noastră. Unii oameni, după cum mi se pare, acordă o valoare nejustificată scrierilor lui Pavel, în special epistolelor sale din închisoare de mai târziu, ca și cum acestea ar conține ultimele instrucțiuni ale lui Dumnezeu pentru poporul Său. [Nota editorului: Aceasta nu este neapărat nepotrivit. Citim în Coloseni 1.25 că, prin Pavel, Cuvântul lui Dumnezeu a fost întregit. Prin slujba lui Pavel, au fost comunicate toate elementele adevărului care nu fuseseră încă revelate. Ceea ce a scris Ioan era deja cunoscut în mare, chiar dacă nu în toate detaliile. Dar scrierile sale nu conțin revelații ale unor adevăruri noi. Și elementele de bază ale viitorului, așa cum el ne este descris în Apocalipsa, se găsesc deja la profeții din Vechiul Testament și în Evangheliile]. Dar probabil că Pavel se afla deja în cer de peste douăzeci de ani înainte ca apostolul Ioan să scrie Evanghelia sa. Ioan a scris epistolele sale după câțiva ani mai târziu. Cartea Apocalipsa era, din câte știm, ultima carte inspirată de Duhul Sfânt spre sfârșitul primului secol. Putem fi siguri că Dumnezeu a păstrat scrierile apostolului Ioan pentru sfârșitul epocii apostolice și a păstrat cel mai bun vin până la sfârșit.

În Evanghelia după Ioan, viața eternă ne este descoperită în Fiul lui Dumnezeu. În epistolele lui Ioan, avem viața eternă așa cum este ea descoperită în copiii lui Dumnezeu. În Ioan 20.30,31, apostolul dă motivul pentru care a scris această carte deosebită. El spune: „Isus deci a făcut și multe alte semne înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Dar acestea sunt scrise ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.” De ce a fost scrisă Evanghelia după Ioan? Pentru ca noi să putem crede că Isus este Hristosul. Există vreun cititor care se îndoiește că Isus este cu adevărat Hristosul lui Dumnezeu? Atunci citește Evanghelia după Ioan. „Așadar, credința vine din propovăduire, dar propovăduirea este prin cuvântul lui Dumnezeu” (Romani 10.17). Evanghelia după Ioan a fost scrisă pentru ca tu să știi „că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și pentru ca, crezând, să aveți viață în numele Lui”.

Să citim în 1 Ioan 5.13: „V-am scris acestea vouă, ca să știți că aveți viață eternă, vouă, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu.” Scrisoarea a fost scrisă unor oameni care credeau deja că Isus este Hristosul, dar care nu erau siguri de poziția lor actuală și nici dacă aveau sau nu

Introducere

viața veșnică. „Pentru ca voi să știți”. Dacă ai îndoieli cu privire la Persoana, viața și moartea ispășitoare a lui Isus, la calitatea Sa de Mesia sau la divinitatea Sa, citește Evanghelia. Dar dacă, după ce ai crezut mesajul Evangheliei, ești încă nesigur dacă ai sau nu cu adevărat viața eternă, atunci citește epistola. Ea a fost scrisă pentru „ca să știți că aveți viața eternă, vouă, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu.” Scrisoarea lui Ioan este scrisoarea părtășiei. Dumnezeu vrea ca poporul Său să fie în părtășie cu El, iar Ioan ne arată calea spre părtășia cu Dumnezeu.

Ioan folosește anumite cuvinte sau expresii cheie: „Voi știți” sau „Noi știm”. El dorește ca noi să nu ne bazăm pe nimic altceva decât pe o cunoaștere clară și confirmată de realitatea divină. Aici este cuvântul „a crede”. Este unul dintre cuvintele sale preferate, atât în Evanghelia, cât și în epistole. De asemenea, citim mult despre lumină – „Dumnezeu este lumină”, „umblați în lumină”. Apoi, există cuvântul dragoste – „Dumnezeu este dragoste”. Noi trebuie să „umblăm în dragoste”.

După moartea lui Pavel, în jurul anului 67 d.Hr., în biserici, în special în Asia, a apărut o sectă care este cunoscută astăzi sub numele de gnostici. Un agnostic este o persoană care spune: „Nu știu”. Dar un gnostic este exact opusul unui agnostic; gnosticul spune: „Eu știu”. Gnosticii au venit în biserică și au spus: „Noi avem o înțelegere mai bună decât acești creștini simpli”. Această sectă a crescut foarte repede și timp de două sute de ani a amenințat să copleșească biserica drept-credincioasă a lui Dumnezeu. Ei aveau idei ciudate despre Isus. Unii dintre ei credeau că Isus era pur și simplu un om, fiul biologic al lui Iosif și al Mariei, și că Hristos era spiritul divin, care a intrat în posesia lui Isus la botezul său în Iordan. Acest spirit ar fi fost cu El pe tot parcursul vieții Sale, dar L-ar fi părăsit atunci când a atârnat pe cruce. Cei care susțineau acest punct de vedere au fost numiți gnostici kerinthici¹ și chiar și astăzi unele grupuri încă mai susțin această doctrină falsă. Gnosticismul kerinthian este doctrina de bază a Științei Creștine, a *Unity School of Christianity*, a teosofiei și a altor culte moderne. Dar această învățătură este în contradicție flagrantă cu Sfintele Scripturi. În 1 Ioan 5.1 se spune: „Oricine crede că Isus este Hristosul este născut din Dumnezeu” - nu că Isus a fost posedat de Hristos sau dominat de Hristos, ci că El este Hristosul. Cel care a atârnat pe cruce nu era doar Isus, Omul din Nazaret, ci Hristos, Fiul lui Dumnezeu. „V-am dat întâi ce am și primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi” (1 Corinteni 15.3). Nu trebuie să facem niciodată distincție între Isus și Hristos, așa cum nu am face distincție între Herbert Hoover² și președintele american. Domnul Hoover este președintele, iar Isus este Hristosul. Este adevărat că Hristos este un titlu, dar acest titlu Îi este intrinsec.

A existat un alt grup de gnostici, dochetiștii. Aceștia negau realitatea umanității lui Isus, realitatea trupului Său uman. Aceștia susțineau că răul ar fi legat cu carnea și că, prin urmare, era de neconceput ca divinitatea să coboare vreodată să locuiască într-un trup uman. Dochetiștii credeau că te puteai uita la Isus, dar că dacă ai fi încercat să-L atingi, ai fi atins un vâl de aer subțire – El ar fi fost pur și simplu o fantomă. Ioan a tratat ambele sisteme gnostice în cele trei epistole ale sale.

Titlul original: „Author's Introduction”
din „*Addresses on the Epistles of John*”, Neptune, NJ (Loizeaux Brothers) 1931
Sursa: <https://plymouthbrethren.org>

---

¹ Nota editorului: Numit după învățătorul gnostic Kerinth.

² Nota editorului: Herbert Hoover a fost președinte al SUA între 1929 și 1933 (în momentul în care a fost scris acest comentariu).